

Na silnici – příběh

Byl pátek a Ladě a Kájovi skončilo vyučování. Přijel pro ně před školu tatínek. „Proč jede tak pomalu?“ ptal se Kája Lada. „Protože před školou je PĚŠÍ ZÓNA! Vidíš tu modrou značku?“ odpověděla mu Lada. Kája se podíval před sebe a opravdu uviděl tuto značku.

Nasedli do auta a ujžděli směrem k domovu. Sotva opustili pěší zónu, vběhl jim do cesty Ladin spoluzák Svát'a. Tatínek stihl jen taktak zabrzdít. Zaparkoval u kraje, vylezl z auta, vzal Svát'u za ruku a dovedl ho o kousek dál k této značce. Vysvětlil mu, že přecházet může jen tam, kde je značka PŘECHOD PRO CHODCE a že jeho chování bylo opravdu nebezpečné.

Nabídli jsme raději Svát'ovi, že ho odvezeme domů.

Svát'a bydlel za velikou křižovatkou, na kterou se z jiné strany blížil autobus. „Tatínku, jak víš, že ten autobus má projet první?“ ptala se Lada, když tatínek zastavil a nechal autobus projet. „Vidíš tu značku před námi? Copak se na ní píše?“ „STOP!“ vykřikla Lada a ukazovala na osmihrannou značku. „Ano, a značí, že máme zastavit a nechat vozidlo projet první,“ dodal tatínek. Na další křižovatce jsme naopak projeli první my a všichni jsme si všimli žluté značky, která značí HLAVNÍ POZEMNÍ KOMUNIKACI. Před Svát'ovým domem jsme se rozloučili. Domů už to bylo jen kousek.

„Za chvíli jsme doma!“ řekl tatínek a skoro zastavil. Dojeli jsme totiž ke kolejím. Tatínek se rozhlédl na obě strany a posteskl si, jako každý den: „Kdyby sem tak místo té značky dali pořádné závory!“ věděli jsme, že myslí značku ŽELEZNIČNÍ PŘEJEZD BEZ ZÁVOR.

Za kolejemi už na nás mávala maminka. „Mami, dnes jsme se po cestě naučili pět značek!“ volali jsme na ni a těšili se, jak jí vše budeme vyprávět.

Dokážeš také pojmenovat všechny značky, které se v příběhu objevily?